

Հ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն Ի Ն

Իբրև հայրենիք, իբրև մայրենիք, իբրև ռուք ու լոյս,
Ինձի տուեցաւ ճանչնալ նախադրախոս ի՛մ ծննդավայր,
Որուն պատկերէն թե առաւ հոգիս հասնելու համար՝
Ես իրնէ հեռու, ինք ինձ օտար հո՛ղն իմ նախնիքներուս:

Սուրբ ու սրբագիր մագաղաթներուն մէջ գտայ դրուած
Սիրոյ մեր երկրին, տոփուն հուրով եւ դժբախտութեամբ,
Մեր ժողովուրդին միտք դարաւանդ, մեծ ու ապստամբ,
Կանխող սեղծման ամեն առասպել ու ամեն աստուած:

Սուրբ ու սրբագիր դամբաններուն մէջ գտայ Հայ Հոգին.
Որ մերք կը բարձի ցասկոս՝ բարձելով աշխարհն իր ցունցով,
Որ մերք կը ձփայ լոյսով, ցնծութեամբ, գերք ծիածան ծով,
Եւ մերք կը ծածկէ ամեն վատութիւն՝ ժայթքով մոլեգրին:

Սուրբ ու սրբապանծ մեր լեռներուն մէջ գտայ Հայ Ոգին,
Որ կը բնակի Սօսեաց Անտառին մէջ դիցակայան,
Որ մուր սօսափով մերք կ'եղերգէ մեր Սփիւռեան Ներկան,
Ու մերք կը հեղձու գինեկի սափորն Յոյսին ու Փառքին:

Հայէպ 1944

Ափի չափ երկիր՝ այս երկրի վրան անափ ու անձայր,
Ափ մը ժողովուրդ՝ ժողովուրդներու միջեւ անհամար,
Էջ մը պատմութիւն անեղ պայքարի, բանդուժի, արեան,
Հեղեղներուն դէմ ամուր ամբարտակ՝ Երկի՛ր Հայաստան:

Ափ մը ժողովուրդ, շինարա՛ր, ջղուտ ափ մը ժողովուրդ,
Որ պայքարեցաւ, որ կը պայքարի ոյժերուն դէմ մուր,
Որ ծաղկաստանի կը փոխակերպէ հողերը խոպան,
Ոյժի, խաղողի եւ տուժարի հանձ՝ Երկի՛ր Հայաստան:

Անեղ պայքարի, անող պայքարի գիրք մը պատմութիւն.
Գրուած արիւնովն ու ֆրսինովն իր սեզ զաւակներուն,
Որոնք եղան մեր պապերը պողպատ՝ Տիգրան եւ Վարդան,
Ոսկի առասպել, անկուռն հաւատ՝ Երկի՛ր Հայաստան:

Փիւնիկի պէս նոր՝ իր մոխիրներէն յառնած ան կրկին,
Ճակասն ի դափնի, աչիերը յառած լուսեղ Գալիֆին,
Կը բռնէ ամբողջ հորիզոնը մեր Յոյսերուն վառման,
Նոր Յաղթանակի դուն վա՛ն ուժանակ՝ Կարմիր Հայաստան:

Հայէպ 1945

ԱՐԻՍ ՇԱՔԼԵԱՆ